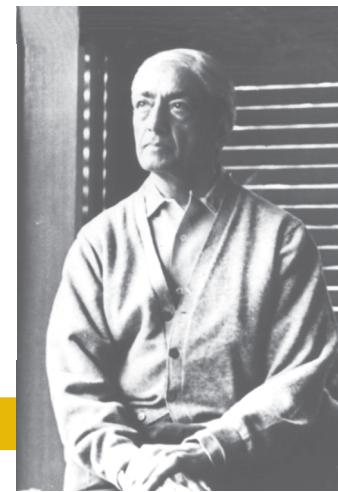

અંતરમેળ

કૃષ્ણમૂર્તિ ફાઉન્ડેશન ઇન્ડિયા, મુંબઈ

જાન્યુઆરી - એપ્રીલ ૨૦૧૬ વર્ષ ૮ અંક ૧ પૃષ્ઠ ૮ રૂ. ૨/-

‘સ્વ’ને જાણવું

પોતાને જાણ્યા વગર તમે ભલે ગમે તે કરો પરંતુ તે કદાચ ધ્યાનની અવસ્થા ન હોઈ શકે. પોતાને જાણવાનો અર્થ હું એવો કરું છું કે પોતાનાં દરેક વિચારને જોવો, મનની દરેક પ્રકારની સ્થિતિને જાણવી, પોતાનાં દરેક શબ્દને, દરેક લાગણીઓને જાણવી, તમારા મનની પ્રવૃત્તિઓને જાણવી. પોતાને જાણવાનો અર્થ એવો નહીં કે પરમાત્માને જાણવા, મહાન સર્વોત્કૃષ્ટ આત્માને જાણવા; આત્મા, પરમ આત્મા, એવી કોઈ વસ્તુ છે કે નહીં તે હજુથી વિચારના ક્ષેત્રમાં જ છે. વિચાર તમારા પૂર્વસંસ્કારોનું પરિણામ છે. વિચાર તમારી સ્મૃતિનો પ્રતિભાવ છે- તે ભલે વારસાગત હોય કે હમણાંનો જ હોય. પોતાને જાણવાથી ઉદ્ભવતા સદ્ગુણને ગણપણે, નિશ્ચિતપણે મનમાં સ્થાપિત કર્યા વગર માત્ર ધ્યાન કરવાનો પ્રયત્ન કરવો તે એકદમ આમક અને નકારું છે.

જે લોકો આ સમજવા માટે ગંભીર છે તેમને માટે આ ઘણી મહત્વની વાત છે તો કૃપા કરી ધ્યાનથી સાંભળો, કારણ કે જો તમે તે ન કરી શકો તો તમારું ધ્યાન અને વાસ્તવિક જીવન છૂટાં પડી જાય છે, તે અલગ થઈ જાય છે - અને એ બંને વચ્ચેનું અંતર એટલું બધું વધી જાય છે કે ભલે તમે ધ્યાન કરતા હો, કલાકો સુધી ભલે તમે મુદ્રાઓ અને આસન કરતા હો, તમારા જીવનના અંત પર્યત તમને એ દાખિ નહીં સાંપડે, તમારી દાખિ નાસિકાથી આગળ નહીં જાય, તમે ગમે તે કરો પરંતુ તે બધું બિલકુલ અર્થહીન બની રહેશે.

... પોતાને વિષે જાણવું એટલે શું તે સમજવું બહુ મહત્વનું છે, બસ સભાન રહેવું, કોઈપણ પસંદગી વગર, ‘હું’થી સભાન થવું. આ ‘હું’ નું મૂળ ઘણી સ્મૃતિઓના ભારામાં છે-કોઈ અર્થઘટન કર્યા વગર તેનાથી સાવધ રહેવું, મનની પ્રવૃત્તિનું કેવળ નિરીક્ષણ કરવું. જ્યારે તમે નિરીક્ષણ સાથે શું કરવું, શું ન કરવું, શું લેવું એવી બાબતોનો મનમાં સંગ્રહ કરો કે વિચાર કરો તો આ નિરીક્ષણ અટકી જાય છે. જો તમે એ રીતે નિરીક્ષણ કરતા અટકી જતા હો તો તમે મનની પોતાની જીવની પ્રક્રિયા જેવી પ્રવૃત્તિનો અંત આણો છો. એટલે કે તમારે હકીકતનું જ નિરીક્ષણ કરવું જોઈએ અને એ હકીકતોને તે વાસ્તવિકતા સાથે ‘જ છે’ તેની સાથે જ જેવી જોઈએ. તેવે સમયે મનમાં કોઈ વિચાર સાથે.. જેવા કે ‘મારે આમ ન જ કરવું જોઈએ’ - એ સ્મૃતિના પ્રતિભાવો છે.. અને તેનાથી ‘જ છે’ તેની ગતિ અવરોધાય છે, રૂધ્યાય છે; અને ત્યારે તે શીખવાની કિયા નથી રહેતી.

The Book of Life - Daily Meditations with Krishnamurti, 28 January

બંધનમુક્ત મન

આ વિશ્વનું પરિવર્તન કરવા માટે આપણે પોતાનું પરિવર્તન કરવું જોઈએ, કારણ કે આપણે પોતે સમગ્ર માનવજીતિના અસ્તિતવનું અંગ છીએ, અની પ્રક્રિયાનો અંશ છીએ. પોતાનું પરિવર્તન કરવા માટે સ્વ-જ્ઞાન (પોતાને વિષે જાણવું) જરૂરી છે; તમે શું છો એ જાણ્યા વગર યોગ્ય વિચારનો આધાર ભળતો નથી, અને તમારી જાતને, તમને પોતાને જાણ્યા વગર પરિવર્તન થઈ ન શકે, આપણે જેવા છીએ તેવા જ આપણે પોતાને જાણવા જોઈએ, આપણે જે કંઈ બનવા માંગતા હોઈએ તે વિષે જાણવાનું એવું નહીં, એ તો કેવળ એક આદર્શ છે અને તેથી તે કૃતિમ (કે માની લીધેલી વાત) છે, અવાસ્તવિક છે; માત્ર ‘જ છે’ તેનું જ રૂપાંતરણ થઈ શકે, તમે જે બનવા માંગતા હો તેનું રૂપાંતરણ ન થઈ શકે. આપણે જેવા છીએ તેવા ખુદને જાણવા માટે મનની અસાધારણ એવી સાવધાનીની જરૂર પડે છે, કારણ કે ‘જ છે’ તેનું નિરંતર રૂપાંતર થયા કરે છે, તે બદલાતું રહે છે. અને ચયપળતાથી તેનું અનુસરણ કરવા માટે મન કોઈ સિધ્યાંત કે માન્યતા સાથે કે કોઈ નક્કી કરેલી કિયા સાથે બંધાયેલું ન હોવું જોઈએ. જો તમે કોઈપણ બાબતનું અનુસરણ કરતા હો તો તે તમે બંધાયેલા રહો છો અને તે સારી વાત નથી. તમને પોતાને જાણવા માટે, ‘સ્વ’ને જાણવા માટે સભાનતા હોવી જ જોઈએ, મનની સાવધતા હોવી જ જોઈએ. માન્યતાઓ અને આદર્શો માત્ર આકર્ષક અને અવળે રસ્તે ચઢાવતા રંગો છે તેથી જેમાં મન બધી જ માન્યતાઓ, બધા આદર્શોથી મુક્ત હોય તેવી સભાનતા હોવી જોઈએ, સાવધતા હોવી જ જોઈએ. જો તમે શું છો તે તમારે જાણવું હોય તો જે તમે નથી તેવી કોઈ બાબતની કલ્પના તમારે કરવી ન જોઈએ. તમે કોઈ વસ્તુમાં માન્યતા ન ધરાવી શકો. જો હું લોભી, ઈષ્ટાળુ, હિંસક હોઉં તો માત્ર અહિંસક કે નિર્બોધી હોવાના આદર્શનું ખાસ કોઈ મૂલ્ય નથી રહેતું... તમે જે છો તે વિષેની સમજણ, ભલે તે ગમે તેવી હોય- સુંદર કે કુરૂપ, દુષ્ટ કે મસ્તીખોર - તમે જે છો તેની સમજણ. કોઈપણ ફેરફાર વગરની સમજણ એ સદ્ગુણાની શરૂઆત છે. સદ્ગુણા હોય તે બહુ જરૂરી છે કેમ કે તે મુક્તિ આપે છે, સ્વતંત્રતા આપે છે.

The Book of Life - Daily Meditations with Krishnamurti, 24 January

કૃષ્ણમૂર્તિ ફાઉન્ડેશન ઇંડિયાનું વાર્ષિક સંમેલન ૨૦૧૫

કૃષ્ણમૂર્તિ ફાઉન્ડેશન ઈલ્લિયા, રાજ્યાટ પરિસરમાં ૧૭ થી ૨૧ નવેમ્બર, ૨૦૧૫ સુધી આયોજિત વાર્ષિક સંમેલનમાં દેશ-વિદેશના લગત્બગ રૂપો લોકો સહભાગી થયા.

આ સંમેલનનો વિષય હતો, ચેતનાનું રૂપાંતરણ. આજે દુનિયા, પર્યાવરણ-વિનાશ, પ્રદુષણા, આત્મકવાદ, હિંસા, દ્વેષ, ઈર્ષા વગેરેથી જે પ્રકારે અસ્થિત છે, તે ક્યાંકને ક્યાંક આપણી જ અંદર રહેલી વૃત્તિઓનો પ્રસાર છે. આ સંમેલનનો હેતુ આપણી હતાશા, આપણી અનુભૂતિઓ અને અનુભવોની આપ-લે કરવાનો અને આ વૃત્તિઓને સમજવાનો હતો.

દિવસના કાર્યક્રમની શરૂઆત રાજ્યાટ બેસંટ શાળાનાં શિક્ષિકાઓ-શિક્ષકો દ્વારા મંત્રોચ્ચાર, સંગીતમય પ્રસ્તુતિ અને મૌનથી થતો. તે પછી, વિશિષ્ટ વાતાવાપો થતા, જેમાં જેમાં ૧૮ નવેમ્બરના એસ.પી.કન્દાસ્વામીએ ‘ચેતનાનું રૂપાંતરણ એટલે શું’ (What is meant by Transformation of Consciousness) તથા ૧૯મી નવેમ્બરના શ્રી ચૈતન્ય નાગરે ‘શું રૂપાંતરણ માટે કાળ-સમય આપણને

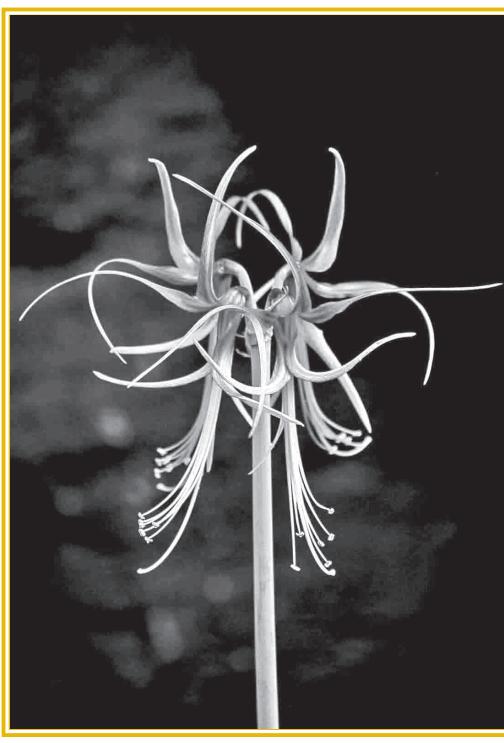
મદદ કરે છે?’ (Does Time help us in Transformation) વિશે વાતાવાપ-સંવાદ કર્યો હતો અને ૨૦ નવેમ્બરના શ્રી જી. ગૌતમે ‘ચેતનાના રૂપાંતરણ માટે શિક્ષણ’ (Education for the Transformation of Consciousness) વિષય પર વાતાવાપ કર્યો.

સંમેલનમાં જે. કૃષ્ણમૂર્તિના વાતાવાપો, જીવન અને કાર્યથી સંબંધિત અમુક વીઠિયો શો આયોજાયા હતા. આ દરમાન ‘The Real Revolution’ સીરીઝના વિભિન્ન વાતાવાપો સહભાગીઓને બતાવવામાં આવ્યા. સમૂહ ચિંતનના હેતુથી સમગ્ર સહભાગીઓને ૧૬ સમૂહોમાં વિભાજિત કરવામાં આવ્યા, જેમની વચ્ચે દરેક દરેક વિષય પર ઊંઠી ચર્ચા થઈ. સંમેલનના સમાપન સત્રમાં-સિંપોઝિયમમાં અણસુલજ્યા રહેલા પ્રશ્નો, અણક્યા પ્રશ્નો ઉપર ઊંઠું ચિંતન મનન કરવામાં આવ્યું. પ્રો.પી.કૃષ્ણા, શ્રી વિજય છાવડા, શ્રી જી. ગૌતમ, શ્રી પી. રમેશ તથા શ્રી મુકેશ ગુપ્તાના અધ્યક્ષપદે મનન, ચિંતન અને પ્રશ્નકુલતાને વ્યાનમાં રાખી, વિભિન્ન પ્રશ્નો અને તેના ઉત્તરોની ખોજ કરવામાં આવી.

ન રહ્યા કૃષ્ણાનાથજી

કૃષ્ણમૂર્તિ ફાઉન્ડેશન ભારતના વિશ્વાસુ, કૃષ્ણમૂર્તિની વિચારધારાના એક સંનિષ્ઠ અભ્યાસક અને એક સાચા માણસ ૮૮ સાઢેમ્બર ૨૦૧૫ના રોજે બેંગલુરુમાં આવેલા ફાઉન્ડેશનના કેન્દ્રમાંથી ૮૨ વર્ષની ઉંમરે અનંતના પ્રવાસ પર નીકળી ગયા. તેઓ એક સમાજવાદી વિચારક, બૌધ્ય દર્શનના પીપાસું અને એક સાચા માણસ હતા. હદ્યરોગ અને મધુપ્રમેહની બિમારીથી પીડાતા હોવા છિતાં, અંતિમ ક્ષણ સુધી કૃષ્ણાનાથજી ચાલતા ફરતા હતા.

વારાણસીના એક સુસંસ્કૃત કુટુંબમાં જન્મેલા કૃષ્ણાનાથજીને તેમના વડીલો તરફથી દેશભક્તિનો વારસો મળ્યો હતો. વારાણસીમાં વિદ્યાર્થી અવસ્થામાં ૪ સમાજવાદી ચળવણી આકર્ષયા હતા, અને કેટલોક સમય આચાર્ય નરેન્દ્ર દવેના સહયોગી પણ રહ્યા હતા. એવું લાગે છે કે બૌધ્ય દર્શનના પ્રભાવે ૪ તેઓ કૃષ્ણમૂર્તિના વિચારો પ્રત્યે પણ ખેંચાયા હોઈ શકે. કૃષ્ણમૂર્તિજી જોડે તત્વજ્ઞાન વિશે તેમની વ્યક્તિગત વાતચીતો અને વાદસંવાદ પણ થયા હતા. તેમને હિમાલયનું ભમણ કરવામાં ખુબ આનંદ આવતો. તેમના પ્રવાસ વર્ષનોના પુસ્તકો ‘સ્પીટિ મેં બારિશ’, ‘લદ્ધાખમેં રાગ વિરાગ’, ‘કિન્નર ધર્મલોક’ અને ‘પૃથ્વી પરિક્રમા’ છે, જેની ગજના ઉત્તમ પ્રવાસ વર્ષનોમાં થાય છે. તેમણે બૌધ્યદર્શન પર અનેક લેખો પણ લખ્યા છે, અને તેનું સંકલન ‘બૌધ્ય નિબંધાવલી’ નામથી પ્રકાશિત પણ થયું છે. પ્રસિદ્ધ હિન્દી પત્રિકા કલ્પના અને અંગેજ મેનકાઈન્ડના તેઓ સંપાદક રહી ચૂક્યા હતા. કૃષ્ણમૂર્તિ

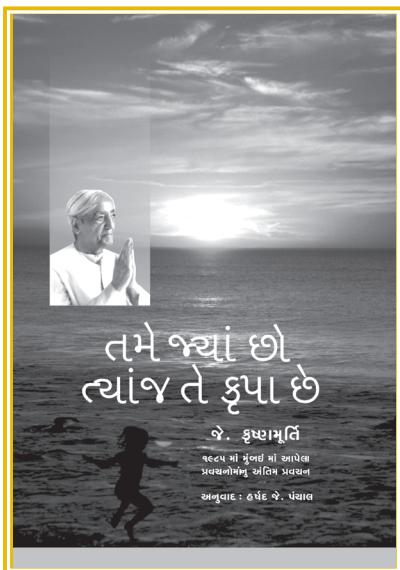
ફાઉન્ડેશનની હિન્દી પત્રિકા પરિસંવાદના ઘણા સમય સુધી તેઓ સંપાદક રહ્યા હતા.

આ પારિયથી વધારે અદ્ભુત પાસું હતું તેમનું વ્યક્તિત્વ. સમાજવાદી વિચારધારા ધરાવનારા, બૌધ્ય અને કૃષ્ણમૂર્તિની વિચારધારામાં સંતાત એવા નિરબિમાની, નિર્મોહી વ્યક્તિ હતા કૃષ્ણાનાથજી. ક્યારે પણ તેઓ કૃષ્ણવેલી શાળાઓમાં મળે, કે કોઈ સંમેલનમાં મળે, તો હસતાં મોઢે, એકદમ સહજપણે તે કોઈની પણ સાથે વાત કરે. તેમના સંપર્કમાં આવનાર દરેકને એક શાંતિ, અદ્ભુત સ્નેહ, પ્રજ્ઞા અને ગંભીરતાનો અનુભવ થતો. હંમેશા ખાદી વસ્ત્રો પહેરી, માથાપર એક અલગ જ રીતે રૂમાલ બાંધનાર કૃષ્ણાનાથજીએ લાંબો સમય એક બૌધ્ય તિક્ષુની જેમ વિતાવ્યો હતો. યા તો તેઓ બેંગલુરુના કૃષ્ણમૂર્તિ કેન્દ્ર પર મળતા અથવા વારાણસી પાસે આવેલા સારાનાથમાં. જીવનના મૂળભૂત પ્રશ્નો પર તેમની ગંભીર વિચારધારા અને તેમની સાદાઈ અને સ્નેહને લીધે કૃષ્ણમૂર્તિ પરિવારના અનેકોના ભિત્ર બની ગયા હતા.

તેમના અચાનક થયેલા નિધને અનેક ભિત્રોએ પોતાના કુટુંબના એક સદસ્યને ગુમાવાનું દુઃખ અનુભવ્યું હશે. પણ, વર્ષોથી જે પોતાના અંતરની યાત્રામાં મળે હતા, તેઓ હવે શરીરને પણ છોડી, મોટી યાત્રા પર ચાલી નીકળ્યા.

કૃષ્ણાનાથજીની સ્મृતિને ‘અંતરમેલ’ ની આદરાંજલિ.

પુસ્તક પરિચય

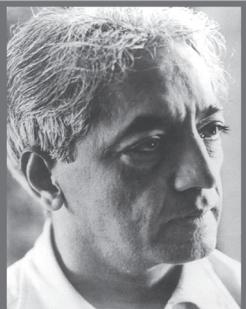
તમે જ્યાં છો
ત્યાં જ તે કૃપા છે

જ. કૃષ્ણમૂર્તિ
૧૯૮૫ માટે મનુષી માટે આપેલા
ગ્રંથનો મૌખિક અનુભવન
અનુવાદ : રથદ જ. પંચાલ

'તમે જ્યાં છો ત્યાં જ તે કૃપા છે' એ શ્રી હર્ષદ પંચાલે કરેલો 'That Benediction is Where You Are' પુસ્તકનો અનુવાદ છે. કૃષ્ણમૂર્તિના ૧૯૮૫માં મુંબઈમાં આપેલા વાર્તાલાપોમાંના આ અંતિમ વાર્તાલાપના ગુજરાતી અનુવાદનું પ્રકાશન 'ગુર્જર પ્રકાશને' કર્યું છે. કૃષ્ણમૂર્તિએ મુંબઈમાં કરેલા આ છેલ્લે વાર્તાલાપો હતા, ત્યાર પછી તેઓ મુંબઈ આવી શક્યા ન હતા. આ

વાર્તાલાપોમાં તેઓ આર્ત હદ્યે વારંવાર જ્ઞાવે છે કે જો આપણે સંકુચિત હદ્ય રાખીશું, આપણા પોતાના માન, અપમાન, સંમાન, ધર્ષણા, દુઃખ, પીડા વગેરેમાંથી બહાર નહીં આવીએ, તો આપણે આ જીવનને નકારાંનું જ વેડફી નાખીશું. તેઓ અંતે એ પણ જ્ઞાવે છે કે 'જો તમે આ બધાંથી મુક્ત થશો, તો જે કાંઈ કાલાતિત છે, જે સાચું સુઃખ છે, તે તમને અહીં જ પ્રાપ્ત થશે.'

ધ્યાનસ્થ મન

જ. કૃષ્ણમૂર્તિ

'ધ્યાનસ્થ મન' એ કૃષ્ણમૂર્તિએ ૧૯૭૧માં બેંગલુરુમાં આપેલા વાખ્યાન 'Mind in Meditation' નો શ્રી યોગોશ દેસાઈએ ગુજરાતીમાં કરેલો અનુવાદ છે, જેને 'ગુર્જર ગ્રંથરતન' એ પ્રકાશિત કર્યો છે. અહીં કૃષ્ણમૂર્તિજીએ 'રોજિંદા જીવનમાં ધ્યાન' ની સમજણ આપી છે. 'ધ્યાનની કોઈપણ પદ્ધતિ કે રીત હોય' એ વાતનો તેમણે અસ્વીકાર કરેલો છે. ફક્ત રોજિંદા જીવનના કાર્યોમાં સભાનતા લાવવાથી, જે

કાંઈ કરો તેમાં સભાનતા રાખવાથી, આપણું મન સાચી સમજ

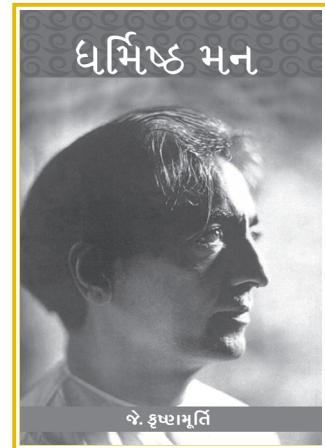
આત્મજ્ઞાન એ પરિણામ નથી...

પોતાની જાતને સમજવા માટે, નિજ ઓળખ માટે, સંબંધોની ગતિવિધિમાં સતત સાવધાની અને અવધાન જરૂરી છે. કોઈપણ પ્રકારના ગમા-અણગમા, સ્વીકાર-તિરસ્કાર વગર, અમુક પ્રકારની તટસ્થતાના ભાન સાથે, પ્રત્યેક ઘટનાનું પ્રસંગોનું સતત અવલોકન કરવામાં આવવું જોઈએ, જેથી દરેક પ્રસંગનું સત્ય ઉજાગર થઈ શકે.. પરંતુ આ આત્મજ્ઞાન એ નથી પરિણામ કે નથી અંત.. આત્મજ્ઞાનનો કોઈ અંત નથી. સમજણની આ સતત ચાલતી પ્રક્રિયા ત્યારે જ શક્ય બને, જ્યારે, તમે રોજિંદી જિંદગીના પ્રશ્નોને-સંબંધોમાં 'તમે' અને 'હું' ના પ્રશ્નોને - તટસ્થતાપૂર્વક મૂલવવાનું શરૂ કરો અને તેના ઉડાણમાં ઉત્તરતા જાવ.

The Collected Works, Vol VI, 233

મેળવી લે છે અને ધીરે ધીરે શાંત - વિચાર રહિત બની શકે છે તે વાત દફનણે કરી છે.

૧૯૬૮રમાં નવી દિલ્હીમાં યોજાયેલ વાર્તાલાપ 'The Religious Mind' નો ગુજરાતી અનુવાદ શ્રી યોગેશ દેસાઈ પાસેથી 'ધાર્મિક મન' નામે મળે છે, જેના 'ગુર્જર ગ્રંથરતન' પ્રકાશક છે. આ વાર્તાલાપમાં કૃષ્ણમૂર્તિજીએ 'ધર્મ'ની સચોટ અને સાચી વાખ્યા આપતાં બતાવ્યું છે કે 'ધર્મ' જીવના ફક્ત એક જ ભાગમાં ન સંભવી શકે; આખે આખું જીવન, દરેક દરેક વિચારો ધર્મમય જ હોય તો જ તે ધર્મ કહેવાયાં; તેમાંથી કોઈ બાબત બાકાત ન હોય તો જ તે ધર્મ છે. એવા 'ધાર્મિક મન' વિશે થયેલા સંવાદો, તેની સમજણ અહીં મળે છે.

જ. કૃષ્ણમૂર્તિ

મુક્તિ, ઉત્તરદાયિત્વ

અને

શિસ્ત

જ. કૃષ્ણમૂર્તિ

સર્જનાત્મક ખાલીપણું

જે રીતે ધરતી બીજને પોતાની અંદર સમાવે છે, બિલકુલ તેવી જ રીતે શું તમે આ સંભાળી ન શકો અને ન જોઈ શકો કે મન મુક્ત, ખાલી થવા માટે સમર્થ છે કે નહીં? જ્યારે તે પોતાની બધી જ ગણતરીઓ, પ્રવૃત્તિઓને સમજે, વારંવાર થતી પ્રવૃત્તિઓ જ નહીં પરંતુ રોજબરોજની, દરેક પગે ચાલતી રહેતી ક્રિયાને સમજે માત્ર ત્યારે જ તે ખાલી રહી શકે. તો તમને જવાબ મળશે, ત્યારે તમને લાગશે કે તમારા કથા વગર જ પરિવર્તન આપોઆપ થઈ જાય છે. તમને એ સમજાઈ જશો કે સર્જનાત્મક ખાલીપણું એ કેળવી શકાય તેવી બાબત નથી. તે તો પહેલેથી ત્યાં હોય જ છે. તે અજાણપણે આવી જાય છે, કોઈ જાતના આમંત્રણ વગર; અને કેવળ તે અવસ્થામાં જ નવેસરથી શરાખાત થઈ શકે, નવીનતા આવી શકે, કાંતિ સર્જિંદ શકે.

The Book of Life - Daily Meditations with Krishnamurti,
29 January

